

2. Ali je treba zgoraj opisano spremembo nacionalne zakonodaje (točka 13, 14, 16 in 17 ter zlasti točke od 36 do 41 tega predloga za sprejetje predhodne odločbe), katere namen je bil vplivati na cene distribucije električne energije na način, določen v pripravljajalnih delih spremembe zakona, in sicer s spremembami nacionalnega zakona o trgu električne energije, ki vplivajo na regulativno okolje operaterjev sistema, ki same po sebi niso neposredno posegale niti v tarife za prenos ali distribucijo niti v metodologije za njihov izračun, vendar je moral zaradi njih nacionalni regulativni organ sredi obdobja nadzora spremeniti metodologije nadzora, šteti za skladno s členom 57(4) in (5) Direktive glede zahteve po neodvisnosti regulativnega organa?

(¹) Direktiva (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (prenovitev) (UL 2019, L 158, str. 125).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Satversmes tiesa (Latvija) 1. februarja 2023 –
AZ, 1Dream OÜ, Produktech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd/Latvijas Republikas
Saeima**

(Zadeva C-49/23, 1Dream in drugi)

(2023/C 127/27)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Satversmes tiesa

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: AZ, 1Dream OÜ, Produktech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Latvijas Republikas Saeima

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali nacionalna zakonodaja, v skladu s katero nacionalno sodišče o odvzemu premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, odloča v ločenem postopku v zvezi z nezakonito pridobljenim premoženjem, ki se od glavnega kazenskega postopka loči, preden se ugotovi, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, in je oseba spoznana za krivo, ter ki odvzem določa tudi na podlagi gradiva, izločenega iz spisa kazenske zadeve, spada na področje uporabe Direktive 2014/42 (¹), zlasti njenega člena 4, in Okvirnega sklepa 2005/212 (²), zlasti njegovega člena 2?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba pojem „sklep o odvzemu“ v smislu Direktive 2014/42, zlasti njenega člena 8(6), drugi stavek, razumeti tako, da zajema ne le sodne sklepe, s katerimi je ugotovljeno, da je bilo premoženje pridobljeno nezakonito in s katerimi je bil odrejen njegov odvzem, ampak tudi sklepe o ustavitvi postopka v zvezi z nezakonito pridobljenim premoženjem?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali je ureditev, ki ne določa pravice oseb, povezanih s premoženjem, da izpodbijajo sklep o odvzemu, združljiva s členom 47 Listine in členom 8(6), drugi stavek, Direktive 2014/42?
4. Ali je treba načelo primarnosti prava Unije razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi ustavno sodišče države članice, ki odloča o ustavni pritožbi zoper nacionalno zakonodajo, ki je bila razglašena za nezdržljivo s pravom Unije, odločilo, da se uporabi načelo pravne varnosti in da se pravni učinki navedene zakonodaje ohranijo do trenutka, ki je v odločbi zadevnega sodišča določen kot trenutek, ko sporna določba preneha učinkovati?

(¹) Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL 2014, L 127, str. 39).

(²) Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji (UL 2005, L 68, str. 49).